

Introit: *Já jsem Hospodin, váš Bůh. Řiďte se mými nařízeními, dodržujte mé řády a zachovávejte je. Svěťte mé dny odpočinku a budou znamením mezi mnou a vámi, abyste věděli, že já jsem Hospodin, váš Bůh.* (Ezechiel 20 ,19-20)

Píseň 246

Modlitba

čtení: Jonáš 3. kap.

Píseň 333

Text kázání: Matouš 16, 1-4

Milí přátelé, bratři a sestry,

co tím Pán Ježíš myslel, když řekl, že **pokolení zlému a zpronevěřilému nebude dáno žádné znamení, leč znamení Jonášovo?** Zamysleme se nejprve nad tím slovem znamení. Jaký má to slovo význam? Známe např. zastávku na znamení. Na ní se musí řidiči autobusu zazvonit, dát mu znamení, když někdo chce na takové zastávce vystoupit. Nebo každý řidič když odbočuje, zase musí zapnout blinkr a dát tak znamení o směru jízdy. Anebo jestli si vybavíte film Trhák, kdy se režiséra Ladislava Smoljaka ptají reportéři při natáčení scény, kdy má vybuchnout celá vesnice, jak se dozví ti pyrotechnici, kdy ten výbuch mají spustit. On odpovídá, že má s nimi domluvené znamení, že až takhle mávnu rukou... No, a když mávne, tak vše vyletí předčasně do vzduchu. To je spíše úsměvné. Indiáni si přes hory dávali zase kouřová znamení, kdy jedni druhým tím chtěli říci, např. pozor, připravte se, blíží se nepřítel. **Znamení v těchto příkladech jsou tedy signály**, které mají upozornit, nebo spustit nějakou reakci u těch, kterým jsou určena. Některá znamení, která ale např. nerespektujeme, např. když bliká červeně železniční přejezd, mohou ale vést k tragédii.

Když se zamyslíme nad biblickými znameními, tak o nich čteme hned na počátku v knize Genesis: **I řekl Bůh: „Bud’te světla na nebeské klenbě, aby oddělovala den od noci! Budou na znamení časů, dnů a let.** Slunce a měsíc jsou pro nás jasná znamení, dle kterých určujeme den a noc. A v mnohých znameních Božího stvoření se člověk umí orientovat. Pán Ježíš říká: **„Večer říkáte: ‚Bude krásně, je pěkný západ.‘ A ráno: ‚Dnes bude nečas, slunce vychází do mraků.‘ Vzhled oblohy umíte posoudit...** Co se ovšem od dob Pána Ježíše nezměnilo, je skutečnost že lidské pokolení sice umí dnes ještě lépe posuzovat, jaké bude počasí, ale znamení časů posoudit moc neumí. **Vzhled oblohy umíte posoudit a znamení časů nemůžete?**, ptá se Pán Ježíš? Vy nevíte, že ta různá znamení toho, co se ve světě kolem děje, když slyšíte zvěsti o válkách, o zemětřeseních, o hrůznostech lidského hříchu, že to všechno jsou znamení poslední doby, která by vás měla přivést k pokání? Jak si můžete být jisti, že zrovna vás se v tomto světě žádná hrůza nedotkne? Denně kolem vás umírají i mladí lidé. Ve válce, na cestách, díky zlému způsobu života, nebo kvůli nemoci... Není to ovšem o tom, jestli přežijeme až do stáří, nakonec stejně všichni zemřeme. Ta různá znamení nás ale upozorňují na křehkost života a chtějí nás přivést k otázce, co je po smrti? Je pak další život, anebo je konec? Bible nás učí o věčnosti duše, ale také o vzkříšení těla. Také nás ale upozorňuje na to, že **bez víry v Ježíše Krista nemůže člověk tak jak je, vejít do věčného Božího království.** Zároveň ale také člověka Boží dobrotivost tímto varuje před věčným zatracením.

I dnes, milí přátelé, tak jako odpradáвна, lidé hledají různá znamení, protože chtějí vědět, jak se orientovat, jak se správně v životě rozhodnout, jak si zajistit věčnost. Astrologové si ze znamení hvězdné oblohy učinili živnost, další se živí skládáním horoskopů založeném na znamení zvěrokruhu. O takových znameních, nebo o pověrách, ovšem Bible učí, že to jsou zcestná znamení! U proroka Izajáše (44,25) čteme: **Hospodin ruší znamení žvanilů a z věstců činí pomatence, obrací mudrce nazpět a jejich poznání mate.** Člověk, který se jimi řídí, tedy postupně bloudí a končí v temné zmatenosti. Podobně jako když bludičky zavádí do močálů. Podle jakého znamení se tedy my lidé máme orientovat? Podle zázračných znamení, nebo podle filozofických úvah, nebo podle vědeckých poznatků? Apoštol Pavel ve svém dopisu do Korintu, který byl řeckou filozofií a moudrostí velmi ovlivněn, píše: **Židé žádají zázračná znamení, Řekové vyhledávají moudrost, ale my kážeme Krista ukřižovaného.** (1. Kor 2, 22-23).

Židé po mnoho staletí předtím, než ještě přišel na svět Pán Ježíš, očekávali Mesiáše. Mnohá proroctví jeho příchod zaslibovaly. A když už konečně byl Mesiáš mezi nimi, tak ho zvlášť ta kněžská část obyvatelstva vůbec nerozpoznávala. Ačkoliv uzdravil chromé, hluché, slepé, ačkoliv nasytil pětitisícový zástup z pěti chleby a dvěma rybami, ačkoliv konal další mesiášská znamení, přesto **kněžím z řad farizeů a saduceů to nestačilo.** Žádali po Něk jasně **znamení z nebe.** Jak by ale mělo vypadat takové znamení, které by lidi konečně přesvědčilo?

V těchto dnech jsme byli svědky konjukce Venuše a Jupitera, jasně zářících světél. Lidé ve hvězdách vždycky hledali nějaké znamení. Vzpomeňme i na mudrce. Kometa, pro ně tehdy nová hvězda zářící na obloze, znamenala, že se někde narodil významný král. Anebo vždy když vidíme duhu na obloze, tak si můžeme vzpomenout, že byla znamením Noemu a také i nám všem, že je to **znamení smíření, kdy Bůh oznámil, že už nikdy nezatopí vodou celý svět.** Někteří ovšem duhu mají dnes za znamení jiných věcí...

Pán Ježíš farizeům a saduceům na jejich požadavek, aby ukázal znamení z nebe, odpověděl: **Pokolení zlé a zpronevěřilé hledá znamení; ale nebude mu dáno znamení, leč znamení Jonášovo.**“ Které pokolení měl

Ježíš na mysli, když jej označil za pokolení zlé a zpronevěřilé. Měl na mysli pouze tuto kněžskou elitu, která se chovala zákonicky a nakládala na lidi břemena, která nemohli unést? Anebo tím myslel všechny, kteří hledají právě různá znamení a další a další důkazy např. o Boží existenci? Anebo tím myslel vlastně veškeré lidstvo, které se jako celek Bohu vzdánilo a Boha neposlouchá? **Všichni jsme zhřešili**, všichni jsme se zpronevěřili, říká Písmo svaté, není ani jeden, který může svou dokonalostí vykoupit svou duši.

Různých znamení už bylo dost, praví Pán. Nehleďte již dalších znamení. Jako by tím Pán Ježíš chtěl říci, že další jiná znamení už mohou být zavádějící. Koneckonců na jiném místě přece učedníkům říká, že na konci věků **vyvstanou lžimesiášové a lžiproroci a budou předvádět veliká znamení a zázraky, že by svedli i vyvolené, kdyby to bylo možné**. Pán Ježíš nás chce upozornit, že to důležité a jediné znamení, které může ztracené pokolení, tedy i tebe a mne, přivést k záchraně, je **znamení Jonášovo**.

Co to je tedy za znamení k záchraně? Co Ježíš znamením Jonášovým myslel? Když bychom se podívali do Lukášova evangelia, tak zde na výrok o Jonášově znamení Pán Ježíš navazuje slovy: **Jako byl Jonáš znamením pro Ninivské, tak bude i Syn člověka tomuto pokolení**. Co Jonáš v Ninive ohlašoval? Jakým byl znamením? Bůh mu uložil ohlásit Ninive zkázu, neboť zlo toho města vystoupalo až před Boží tvář. A tak Jonáš volal: „**Ještě čtyřicet dní, a Ninive bude vyvráceno!**“ Jak na toto znamení reagovali obyvatelé města? **I uvěřili ninivští muži Bohu, vyhlásili půst a oblékli si žíněné suknice od největšího až po nejmenšího**. Řekli si totiž: **Když se odvrátíme od zlých cest, kdo ví, možná že se Bůh v lítosti obrátí a odvrátí od svého planoucího hněvu a nezhyneme**.“ A když Bůh viděl, že se ninivští odvrátili od zla, že jejich pokání nebylo pouze vyznání ústy, ale že skutečně změnili své životy, litoval toho, že chtěl toto město zničit a upustil od toho. Nyní je, bratři a sestry, záchrana zjevena v Ježíši Kristu. Abychom ale byli skutečně zachráněni, je třeba vzít Kristovu výzvu k pokání, k odvrácení se od zlých cest také vážně. **Jako byl Jonáš znamením pro Ninivské, tak bude i Syn člověka tomuto pokolení**.

V Kristu je záchrana, není třeba tedy hledat jiné znamení k záchraně. Ano, vede možná přes nepříjemnou věc a tím je zemřít starému způsobu života. Jelikož se ale mnozí nechtějí vzdát svých zlých cest, tak hledají něco jiného, čeho by se přichytili. Jiná záchrana ovšem není, než jít ke kříži Pána Ježíše Krista a spolu s Ním zemřít starému způsobu života. Ninive činilo pokání a bylo zachráněno. Sodoma a Gomora ovšem pokání nečinily a trest na sebe nenechal dlouho čekat. Pán Ježíš v Lukášově evangelium k tomu dodává pro dnešní pokolení jasný a naléhavý vzkaz: **Mužové ninivští povstanou na soudu s tímto pokolením a usvědčí je, neboť oni se obrátili po Jonášovu kázání – a hle, zde je více než Jonáš**. Znamení Jonášovo nás tedy na prvním místě varuje jako ten semafor na železničním přejezdu. **Obráťte se, dokud je čas, protože Soudce už za dveřmi**.

K prvnímu je ale třeba ještě připojit druhé. V Matoušově evangeliu máme Ježíšův výrok o zlém pokolení, které si žádá znamení, hned dvakrát. V 16. kapitole a také ve 12. kapitole. V té 12. kapitole Ježíš poukazuje ještě na jednu důležitou věc, která ukazuje už na Velikonoce: **Jako byl Jonáš v bříse mořské obludy tři dny a tři noci, tak bude Syn člověka tři dny a tři noci v srdci země**. Když se podíváme na Jonáše, tak víme, že nejprve pro neuposlechnutí Božího pokynu, chtěl od vykonání svěřeného úkolu utéct. Zcela opačným směrem. Avšak Bůh ho na moři zastavil. Ten příběh jistě všichni známe. Bouře, zjištění, že je to kvůli Jonášovi, hození Jonáše přes palubu, spolknutí velrybou a dopravení na samé dno mořské. Na tom příběhu si potřebujeme uvědomit, že když odmítáme Bohu poslušnost, že to půjde i s námi stále víc z kopce. Je zde ale veliká naděje. Když budeme činit pokání i na samém dně, v bahně a doslova v koncích, když budeme opravdově volat k Bohu, **Bůh nám jistě připraví východisko!** Potřebujeme si uvědomit, že Syn člověka, Pán Ježíš, byl tři dny v srdci země, a přesto vstal a byl vzkříšen. V srdci země byl kvůli nám, kvůli našim nepravostem, aby vzal trest za nás. Smrt Ho však nemohla udržet ve své moci, neboť On hříchu neučinil. Znamení Jonášovo má tedy dvě polohy neodlučitelně k sobě patřící. **Kristův kříž a vzkříšení**. Abychom mohli být vzkříšeni k životu věčnému, je nejprve potřeba jít ke Kristovu kříži. Abychom mohli zakusit Boží odpuštění, je nejprve třeba svých hříchů před Pánem litovat a opouštět je. Abychom mohli přijmout omilostnění, je nejprve potřeba být ospravedlněn skrze Kristovu obět.

Závěrem si povšimněme ještě jedné zajímavé věci. Když Pán Ježíš farizeům a saduceům řekl, že už nedostanou žádné pravé znamení, leč to Jonášovo, **opustil je a odešel**. Tím jednak říká, nic dalšího už nečekejte, ale také to, že ti, kteří nezareagují na znamení Jonášovo, znamení kříže a vzkříšení, ti zůstanou sami a opuštěni bez Boží přízně. Pán naproti tomu zaslibuje, že ti kteří v Něho věří, a svěřili Mu svůj život, že takové nikdy neopustí. Amen. Modlitba Píseň 526 večere Páně (199, 74)

Slovo posláni: Ti, kdo se šalebných přeludů drží, o milosrdenství se připravují. Já ti však s díkůvzdáním přinesu obět; co jsem slíbil, splním. U Hospodina je spása!“ (Jonáš 2, 9-10)

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen píseň 276